AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 30 juni 1976

aan de Regering van Ierland inzake een ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling van de „Road Transport Act 1933" en de „Road Transport Act 1971", alsmede houdende voorschriften betreffende andere vraagstukken in verband met de in voornoemde wetten behandelde onderwerpen

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(76/609/EEG)

Overeenkomstig artikel 1 van de beschikking van de Raad van 21 maart 1962 [1], houdende vaststelling van een procedure voor het voorafgaand onderzoek en overleg omtrent bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke door de Lid-Staten op het gebied van het vervoer worden overwogen, gewijzigd bij beschikking van de Raad van 22 november 1973 [2], heeft de Ierse Regering de Commissie bij schrijven van 12 april 1976 van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen de tekst toegezonden van een ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling van de „Road Transport Act 1933" en de „Road Transport Act 1971" en houdende voorschriften betreffende andere vraagstukken in verband met de in voornoemde wetten behandelde onderwerpen.

De brief van de Permanente Vertegenwoordiging van Ierland is op 13 april 1976 door de Commissie ontvangen en is overeenkomstig artikel 1 van voornoemde beschikking van de Raad eveneens ter kennis gebracht van de andere Lid-Staten.

De Commissie achtte een informatieve vergadering met de vertegenwoordigers van de Ierse Regering of overleg met de andere Lid-Staten als bedoeld in artikel 2, lid 3, van de beschikking van de Raad, niet noodzakelijk.

Overeenkomstig artikel 2, lid 1, van voornoemde beschikking doet de Commissie de volgende aanbeveling :

1. De Commissie stelt vast dat het in het voornemen van de Ierse Regering ligt belangrijke maatregelen ter liberalisering van de toegang tot de markt van het nationale beroepsgoederenvervoer over de weg te nemen en merkt dienaangaande op dat op communautair niveau tot dusver geen gemeenschappelijke regels betreffende de toegang tot de markt van het nationale goederenvervoer over de weg zijn vastgesteld.

2. Niettemin constateert de Commissie met betrekking tot de door de Ierse Regering overwogen maatregelen dat artikel 3 van het wetsontwerp hoofdzakelijk erop gericht is elke ondernemer die een vervoervergunning bezit, de mogelijkheid te bieden om met deze ene vergunning zoveel voertuigen als hij wenst in gebruik te nemen.

Zij kan het aldus door de Ierse Regering nagestreefde doel goedkeuren. De Commissie merkt evenwel op dat de overwogen wijze van uitvoering de volgende nadelige gevolgen kan hebben :

— de reeds gevestigde vervoerondernemers zouden worden bevoordeeld ten opzichte van de nieuwe. Deze laatsten zouden namelijk slechts een vergunning kunnen krijgen indien de minister vooraf heeft vastgesteld dat de bestaande vervoerdiensten niet volstaan of wel indien zij een vergunning aankopen die op de vervoermarkt door een reeds gevestigd vervoerondernemer wordt aangeboden. Bijgevolg kan worden gevreesd dat de overwogen maatregel machtsposities kan doen ontstaan en daardoor, bij ontstenis van een door de overheid aangepast beheer, misbruik van machtsposities tot gevolg kan hebben ;

— bij gebrek aan een instrument van toezicht op de betrokken vervoermarkt, waarmee de toestand op het gebied van de concurrentie (met name de toegepaste prijzen en het gebruik van de bestaande capaciteit) snel en efficiënt kan worden beoordeeld, lijkt het met het beoogde stelsel niet mogelijk een behoorlijk evenwicht van vraag en aanbod te handhaven ; dit geldt met name voor de afgifte van vergunningen aan nieuwe vervoerondernemers (wanneer het vervoeraanbod onvoldoende is) en voor het stabiliseren of verminderen van de bestaande capaciteit (in geval van overcapaciteit) ;

— de aan de reeds gevestigde ondernemers geboden mogelijkheid om de door bedoelde maatregelen overbodig geworden vergunningen te verkopen lijkt niet in het algemeen belang en hoewel de Commissie het met de Ierse Regering eens is over de noodzaak om een plotselinge wijziging van de huidige toestand (waarin de handelswaarde van de vergunning een belangrijk gedeelte van de activa van de onderneming vormt) te voorkomen, is zij van mening dat er na verloop van tijd een einde zou moeten komen aan de verhandeling van vergunningen, die aanleiding kan geven tot monopoliewinsten en kunstmatige verhoging van de transportkosten.

---

[1] PB nr. 23 van 3. 4. 1962, blz. 720/62.
[2] PB nr. L 347 van 17. 12. 1973, blz. 48.

Volgens de Commissie is het bijgevolg verkieslijk dat de overbodig geworden vergunningen worden geannuleerd en teruggegeven aan de bevoegde instantie, zodat deze ze aan de nieuwe vervoerondernemers kan afgeven.

3. De Commissie constateert bovendien dat in het wetsontwerp de liberalisering van het beroepsvervoer van sommige landbouwprodukten voor een beperkte termijn wordt gehandhaafd en de vrijstelling van het vergunningsstelsel wordt uitgebreid tot alle vervoer met voertuigen waarvan het toegestane totaalgewicht niet meer dan 6 ton bedraagt of het laadvermogen kleiner is dan 3,5 ton (artikel 2), maar dat daarentegen de Ierse Regering voornemens is het krachtens de „Road Transport Act" van 1933 vrijgestelde beroepsgoederenvervoer op het grondgebied van de voornaamste zeehavens aan het vergunningsstelsel te onderwerpen (zie artikel 6 van het wetsontwerp).

   Zij wijst erop dat de in de havenzones reeds werkzame vervoerondernemers na eenvoudig aantonen van hun vroegere werkzaamheden automatisch een vergunning zullen krijgen, terwijl aan nieuwe vervoerondernemers eerst een vergunning zal worden verstrekt nadat is vastgesteld dat de bestaande vervoerdiensten in de betrokken zone ontoereikend zijn.

   Ofschoon de Commissie inziet waarom het vergunningsstelsel wordt veralgemeend, begrijpt zij niet welke motieven aanleiding geven tot het beperken van de toegang tot de markt voor ondernemers die nog geen vervoer in de betrokken zones verrichten.

   De Commissie is van mening dat het voor dit volkomen lokale verkeer en in de lijn van de liberaliseringsprincipes van de Ierse Regering de voorkeur verdient de vrije toegang tot de markt te handhaven waar deze reeds bestaat, en de afgifte van vergunningen voor vervoer in de betrokken zones aan generlei kwantitatieve beperking te binden.

4. De Commissie constateert ten slotte dat de door Ierland overwogen maatregelen op het gebied van het goederenvervoer over de weg niet strijdig zijn met de communautaire voorschriften welke dienaangaande binnenkort moeten worden uitgevaardigd, en stelt met voldoening vast dat de Ierse Regering de momenteel aan vervoerondernemers geboden mogelijkheden inzake toegang tot de markt zonder onderscheid naar nationaliteit of land van oorsprong wenst uit te breiden. Zij beveelt de regering evenwel aan rekening te houden met de suggesties in de laatste alinea's van bovenstaande punten 2 en 3.

5. De Commissie stelt de andere Lid-Staten in kennis van deze aanbeveling.

Gedaan te Brussel, 30 juni 1976.

Voor de Commissie

De Vice-Voorzitter

Carlo SCARASCIA MUGNOZZA